

Когато децата се карат

Няма нищо по-нормално от това. Но през пубертета ситуацията въкъщи може да се превърне в ад. Ето как родителите да се държат на "бойното поле".

Останете в ролята на родители

Запомнете: на първо място вие сте родители, а не приятели на децата си. Един баща, например, който подражава на сина си, за да се сближи с него (като се облича младежки, говори като него...), прави огромна грешка. Разликата в поколенията трябва да бъде налице, за да може във ваше лице тийнейджърът да вижда авторитет, човек, на когото да се довери и опрe.

Поговорете с всеки поотделно

Най-честата причина за скандалите между децата ви през пубертета произтича от сравнението помежду им. Затова не бива и вие да допринасяте за това, като давате единия за пример на другия или като ги карате да правят едни и същи неща заедно (да тренират някакъв спорт, да имат общо хоби...). Отделяйте време за всеки поотделно, като им дадете да разберат, че няма нищо лошо да имат различни интереси. В същото време ги научете да уважават личното пространство на другия.

Оставете ги да се договарят

Намесвайте се в споровете им само в краен случай. Разногласията ги учат да правят компромиси, да изразяват емоциите си и да разбират тези на другите.

Бъдете справедливи и последователни

Правилата, които налагате, трябва да важат за всичките ви деца. В същото време обаче вземайте предвид и някои особености, произтичащи от пола на детето, годините му, характера.

Бъдете дипломатични

Сложете край на виковете, но по-добре изчакайте бурята да премине, преди да поговорите за случилото се и да раздадете справедливост. Бъдете дипломатични и използвайте нюанси във фразите, които използвате. Например, избягвайте да казвате "Не беше прав/а". По-добре споделете "Аз не бих постъпил/а като теб". Не насилвайте децата си да се сдобрят – това ще дойде от само себе си.

Канализирайте вербалната им агресия

Вербалната агресия е често срещана при тийнейджърите. Кажете на децата си, че не са задължени да се обичат, но че няма да толерирате насилието под никаква форма. Ако

положението стане непоносимо, поискайте помощ от трета страна – баба и дядо например. Те не се директно въввлечени в конфликта и затова тийнейджърите им имат по-голямо доверие. Но и бабата, и дядото трябва да се държат дипломатично и не бива да уронват авторитета на родителите. Ако въпреки това кризите продължават, консултирайте се с психолог – но без да насилвате децата да идват с вас.

Защо се карат толкова много?

Обикновено конфликтите между брат и сестра не са толкова сериозни колкото между двама братя или две сестри. Пубертетът бележи началото на сексуалността и двама тийнейджъри от един и същи пол може да започнат да се съревновават.